

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.071 van 16 maart 2000
in de zaak A. 53.262/VII-12.122.**

In zake : 1. Ludo VAN LAER,
2. Marie FLORUS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. VAN DER MUSSELE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18 A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

tussenkommende partij :

Johan AUGUSTEYNS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ludo VAN LAER en Marie FLORUS op 12 juni 1993 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij hun beroep, ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ranst van 6 oktober 1992, houdende het verlenen van een vergunning aan Johan AUGUSTEYNS tot het exploiteren van een garagebedrijf te 2520 Ranst, Molenstraat 62, ongegrond wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 11 februari 1994;

Gelet op de beschikking van 4 maart 1994 die de tussenkomst van Johan AUGUSTEYNS toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de beschikking van 20 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 februari 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN DER MUSSELE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat H. VAN ROOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat A. VANDENHENDE die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Sinds 1 oktober 1989 baat de tussenkomende partij een autowerkplaats uit aan de Molenstraat 63 te Ranst, dit zonder vergunning.

Verzoekers wonen vlak naast de inrichting. Hun woning staat op vijftien meter van de werkplaats, hun tuin ligt ernaast.

Na een klacht van tweede verzoekster wegens avondlijke geluidshinder, wordt op 13 en 14 april 1992 door de rijkswacht proces-verbaal opgemaakt wegens exploitatie zonder vergunning.

De inrichting is gelegen in woongebied, volgens het gewestplan Antwerpen. Er geldt blijkbaar geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

1.2. Op 16 juli 1992 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in.

Tijdens het openbaar onderzoek wordt een bezwaarschrift ingediend door verzoekers.

De gemeentelijke milieudienst verleent een gunstig advies, waarna het college van burgemeester en schepenen op 6 oktober 1992 een vergunning verleent voor een termijn van tien jaar, voor :

- de opslag van 9 voertuigwrakken;
- de opslag van minder dan 1.000 liter afvalolie;
- het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering;
- een werkplaats met schouwput, voor het herstellen, het nazicht en het onderhoud van motorvoertuigen;
- de opslag van 9.000 liter (5.500/3.500) mazout;
- het mechanisch behandelen van metaal met een vermogen van 10 tot 20 kW.

Er worden vergunningsvoorwaarden opgelegd die eerder algemeen van aard zijn, en slechts gedeeltelijk toegespitst op de concrete situatie.

1.3. Er worden twee administratieve beroepen ingediend, onder meer door verzoekers.

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden de volgende adviezen verstrekt :

- Het bestuur milieuvergunningen verleent een gedeeltelijk gunstig advies : de vergunning zou moeten worden geweigerd voor de ondergrondse opslag van mazout en voor "de niet op het grondplan aangeduide metaalbewerkingsmachines" (het betreffende vermogen van 10 tot 20 kW zou aldus 1,15 kW worden); de voorwaarden voor het lozen van afvalwater moeten worden aangepast.

- Het bestuur ruimtelijke ordening verleent een ongunstig advies :

"Dergelijke exploitatie kan niet uitgevoerd worden op dat perceel. In 1962 werd een bouwvergunning afgeleverd voor een gewone garage, nl. een onderhoudswerkplaats voor voertuigen, GEEN CARROSSERIEBEDRIJF. Dergelijke exploitatie kan niet uitgevoerd worden in die woningbuurt, daar zij teveel hinder veroorzaakt t.o.v. de omwonenden.

Ligging :

- Gewestplan : woongebied".

- De provinciale milieuvergunningscommissie verleent een gedeeltelijk gunstig advies, voor dezelfde onderdelen als het bestuur milieuvergunningen, en met dezelfde wijziging van de lozingsvoorwaarden.

De exploitatie wordt verenigbaar geacht met de bestemming woongebied. Gesteld wordt : "dergelijke beperkte exploitatie kan uitgevoerd worden".

1.5. Op 25 februari 1993 wordt de bestreden beslissing genomen. Vergunning wordt verleend voor :

- de opslag van 9 voertuigwrakken;
- de opslag van minder dan 1.000 liter afvalolie;
- het lozen van normaal huishoudelijk afvalwater via riolering in oppervlaktewater;
- een werkplaats met schouwput, voor het herstel, het nazicht en het onderhoud van motorvoertuigen;
- elektromotoren voor metaalbewerking met een totaal vermogen van 1,15 kW;
- een compressor met elektromotor van 3 kW;
- een infra-rood-lamp van 2,6 kW;
- een hefbrug van 3 kW;

2. De ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de in de vergunning opgelegde voorwaarden een einde hebben gemaakt aan de vroegere hinderlijke situatie zodat verzoekers geen belang zouden hebben bij de vernietiging van de vergunning;

2.2. Overwegende dat verzoekers vlak naast de vergunde inrichting, zijnde een hinderlijke inrichting van de tweede klasse, wonen; dat zij dienvolgens wel degelijk belang hebben bij hun vordering; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. De gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekers als vijfde middel de schending aanvoeren van de formele motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en "art. 13 Decreet 23 oktober 1991"; dat zij onder meer aanvoeren dat noch in de oorspronkelijke vergunning noch in de bestreden vergunning motieven kunnen worden gevonden op grond waarvan de verwerende partij tot het

besluit is gekomen dat de hinderlijke inrichting verenigbaar is met de omliggende woonzone; dat zij desbetreffend nog opmerken dat het motiveren van de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de garage-uitbating door verwijzing naar opgelegde uitbatingsvoorwaarden -die zij overigens niet als voldoende beschouwen- niet afdoende is; dat naar hun oordeel dit des te meer klemmt nu de tussenkommende partij de uitbating eerst zelf buiten het woongebied wilde onderbrengen, namelijk in een gebied voor ambachtelijke bedrijven;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat reeds een oppervlakkige lectuur van het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie aantoont dat werd overgegaan tot de evaluatie van de ingediende bezwaren en van het beroepschrift, en tot een gemotiveerde beoordeling van enerzijds de risico's, hinder en milieu-effecten, en anderzijds de verenigbaarheid met de ruimtelijke ordening en dat op grond daarvan werd besloten dat de gevolgen van de hinder kunnen worden beperkt door de opgelegde exploitatievoorwaarden; dat zij doet gelden dat het gegeven dat de aanvrager zich op een bepaald moment heeft willen vestigen in een ambachtelijke zone, niet belet dat hij nu gehouden is aan de vergunning die werd opgelegd met beperkingen omwille van de inplanting in woongebied;

3.3. Overwegende dat verzoekers repliceren dat het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie weinig terzake doet, aangezien zij dit advies niet kenden en dat nergens blijkt met welke hinder rekening werd gehouden; dat zij van oordeel zijn dat de exploitatie van de betrokken inrichting "in se niet verenigbaar is met de woonzone errond";

3.4. Overwegende dat de tussenkommende partij doet gelden dat artikel 5,1.0, van het koninklijk besluit van

28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen stelt dat de woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, dat het gaat om een klein bedrijf en dat verzoekers niet voorhouden dat het bedrijf om redenen van een goede ruimtelijke ordening in een daartoe aangewezen gebied moet worden afgezonderd omwille van de taken van het bedrijf, dat aangezien de vergunning stelt dat er geen overmatige hinder is bij het naleven van de opgelegde voorwaarden, impliciet maar zeker is gemotiveerd dat het bedrijf met de woonzone verenigbaar is; dat het de Raad van State toebehoort te oordelen of het kennelijk onredelijk is dat de vergunningverlenende overheid uit de opgelegde voorwaarden afleidde dat de verenigbaarheid met de woonzone gewaarborgd was, dat daarbij niet mag ingegaan worden op de feitelijke naleving van de voorwaarden, enkel op de motivering zelf, dat de vraag zich stelt of "men uit de aangehaalde motieven, en rekening houdend met de opgelegde voorwaarden, redelijkerwijze kon afleiden dat de vergunde inrichting verenigbaar was met de woonzone ?, dat de vergunning die werd verleend dusdanig beperkt is dat er geen hinder kan van uitgaan en dat er evenmin zware bijkomende voorwaarden moeten worden opgelegd"; dat, tenslotte, zij opmerkt dat uit een vraag om inlichtingen voor een vestiging in een ambachtszone niet kan worden afgeleid dat de exploitant zelf zijn inrichting onverenigbaar vindt met de woonzone;

3.5.1. Overwegende dat krachtens het bepaalde in artikel 5,1.0, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen inrichtingen voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf enkel in een woongebied toegestaan kunnen worden onder de dubbele voorwaarde dat zij niet wegens de "taken" van bedrijf die zij uitvoeren, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, met andere woorden dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied, en dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat bij het beoordelen van de bestaanbaarheid met de bestemming woongebied rekening gehouden dient te worden met de aard en de omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied (bv. louter residentiële villawijk, of woonpark); dat bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving uitgegaan dient te worden van de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving die voornamelijk afhankelijk zijn van de aard en het gebruik of de bestemming van de in die omgeving bestaande gebouwen of open ruimten, of van de bijzondere bestemming die het bijzonder plan van aanleg van het gebied aan die omgeving heeft gegeven;

3.5.2. Overwegende dat het bestreden besluit als volgt is gemotiveerd :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een woongebied van het gewestplan Antwerpen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het deels ongunstig advies van het Bestuur Milieuvergunningen, luidt als volgt :

'De inrichting is gelegen in een woongebied op ca. 300m van het centrum van de gemeente.

De werkplaats bevindt zich achter de woning van de exploitant op ca. 15m van de woning van een van de beroepers (Molenstraat nr. 58), langs de oostzijde ligt er een braakliggend terrein, langs de achterzijde van de inrichting, op meer dan 100m afstand van de werkplaats, bevinden zich de woningen langs de Zevenberglaan.

De gegevens vermeld bij de aanvraag zijn vaag en minimaal. Als voorwerp van de aanvraag worden o.m. metaalbewerkingsmachines met een vermogen van 10 tot 20 kw. Op het grondplan zijn er slechts een drietal metaalbewerkingsmachines met een vermogen van slechts 1,15 kw aangeduid. De opslagtanks voor stookolie of diesel worden niet aangeduid en de aanwezigheid van een verdeelpomp wordt nergens vermeld. Deze opslagtanks vormen een argument van het ingediende beroep.

De werkplaats wordt hoofdzakelijk gebruikt voor de herstellingen van koetswerken en in mindere mate voor nazicht en onderhoud. Het verfspuitwerk gebeurt in een ander carrosseriebedrijf waar de aanvrager deeltijds tewerkgesteld is.

Gelet op het beperkt vermogen en mits naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden kan er gunstig geadviseerd worden voor de toestellen welke aangeduid werden op het grondplan (hefbrug, compressor en metaalbewerkingsmachines van 1,15 kw). Er dient echter ongunstig geadviseerd te worden voor het gedeelte van de aanvraag dat niet aangeduid werd op het grondplan (opslagtanks voor stookolie of diesel, e.m. tot 20 kw).

Aangezien het huishoudelijk afvalwater via de riolering in oppervlaktewater geloosd wordt, dienen er lozingsvoorwaarden voor oppervlaktewater opgelegd te worden';

dat dit advies in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat het gedeelte van het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie dat betrekking heeft op de ondergrondse tanks voor gasolie en de niet op het grondplan aangeduide metaalbewerkingsmachines, in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen als volgt kunnen geëvalueerd worden : aan de ingediende bezwaren kan tegemoet worden gekomen door de naleving van de strikte voorwaarden;

Overwegende dat de ondergrondse tanks voor gasolie (toegerust met verdeelpomp) niet op het grondplan zijn aangeduid; dat het aantal metaalbewerkingsmachines, aangeduid op het grondplan, beperkt is tot een vermogen van 1,15 kW;

Overwegende dat de lozing van normaal huishoudelijk afvalwater onderworpen dient te worden aan strikte voorwaarden; dat de voorwaarde nr. 7 in het bestreden collegebesluit, onvoldoende is gelet op het feit dat het afvalwater via riolering in oppervlaktewater terechtkomt en derhalve voorwaarden inzake lozing oppervlaktewater dienen opgelegd te worden;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, behalve voor wat betreft het gedeelte van de aanvraag dat betrekking heeft op de gasolieopslag in ondergrondse tanks en de niet op het grondplan aangeduide metaalbewerkingsmachines;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat aan de ingediende beroepen geen gunstig gevolg te verlenen";

3.5.3. Overwegende dat, alhoewel verzoekers in hun beroepschrift hadden gesteld dat de betrokken inrichting, gelegen op circa 15 meter van hun woning, niet verenigbaar is met de ligging in "de woonzone van Ranst" en dit middenin de dorpskern ervan, en ook het bestuur ruimtelijke ordening in zijn weliswaar laat-tijdig advies dezelfde mening was toegedaan, uit de aanhef van het bestreden besluit niet blijkt dat de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de in het geding zijnde inrichting werd getoetst conform de sub 3.5.1. uiteengezette criteria; dat eenvoudigweg en zonder enige motivatie en na gelet te hebben "op het stilzwijgend gunstig advies van het bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Infrastructuur", wordt overwogen dat de exploitatie van de inrichting verenigbaar is met de bestemming woon-gebied van het gewestplan Antwerpen; dat de verwerende partij vruchteloos verwijst naar het in het bestreden besluit overgenomen advies van het bestuur milieuvergunning

ningen (per vergissing wordt in de memorie van antwoord het advies van de provinciale milieuvergunningscommissie genoemd); dat in dat advies wel wordt gesteld dat de inrichting op 300 meter van het centrum is gelegen, dat de werkplaats zich op circa 15 meter van de woning van één van de beroepers bevindt, dat langs de oostzijde er zich een braakliggend terrein bevindt en langs de achterzijde, op meer dan 100 meter afstand van de werkplaats, "zich de woningen langsheen de Zevenberglaan bevinden", maar dat die summiere beschrijving, die in het bestreden besluit wordt weergegeven na de overweging "dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting (...) verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften", nergens wordt gekoppeld aan een onderzoek en een beoordeling van de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting met het bestemmingsvoorschrift woongebied; dat overigens in die sumiere beschrijving niets wordt gezegd over de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving binnen de Molenstraat zelf, alwaar het bedrijf is gevestigd; dat de redengeving in het bestreden besluit dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, mits de opgelegde exploitatievoorwaarden strikt worden nageleefd, los staat van de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, die voornamelijk betrekking heeft op de bijzondere raad of het karakter van het omliggend woongebied; dat het middel in de besproken mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 25 februari 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij het beroep van Ludo VAN LAER en Marie FLORUS, ingediend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de

gemeente Ranst van 6 oktober 1992, houdende het verlenen van een vergunning aan Johan AUGUSTEYNS tot het exploiteren van een garagebedrijf te 2520 Ranst, Molenstraat 62, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien maart tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.